

तत्र

यत्र तु रतिः प्रकृष्टा नाभीष्टमुपैति विप्रलम्भोऽसौ ।

अभीष्टं नायकं नायिकां वा ।

सं च पूर्वरागमानप्रवासकरुणात्मकश्चतुर्धा स्यात् ॥१८७॥

तत्र

श्रवणादर्शनाद्यापि मिथः संरुढरागयोः ।

ग्रहणम् ॥ तद्भेदौ शृङ्गारभेदौ ॥ तत्र तयोर्मध्ये । विप्रलम्भमाह—यत्र त्विति । तुशब्दश्चार्थः । तत्र रसे प्रकृष्टा प्रकरणादिना प्रधानत्वं प्राप्ता रतिरस्ति । नायिका नायिको वा अभीष्टं नायकं नायिकां वा नोपैति नोपभुङ्क्ते असौ विप्रलम्भ इत्यर्थः । तथा चोपभोगाभावसंवलितप्रकृष्टरतिविषयो रसो विप्रलम्भ इत्यर्थः । करुणादौ शोकोद्दीपनतया रतिसत्त्वेन तत्रातिव्याप्तिवारणाय प्रकृष्टेति । संयोगेऽतिव्याप्तिवारणाय उपभोगाभावेति । विप्रलम्भसमानविषयके ज्ञानान्तरे संस्कारे वा अतिव्याप्तिवारणाय रस इति । अन्ये तु—‘यत्र दुःखसंवलितत्वाद्रतिर्न प्रकृष्टा अभीष्टमुपैति विषयीकरोति स विप्रलम्भः’ इति व्याकुर्वन्ति । तच्च । करुणेऽतिव्याप्तेः । यदि च ‘यत्र’ इत्यस्य ‘शृङ्गारे इति व्याकरणात्करुणे नातिव्याप्तिरित्युच्यते तदा अभीष्टमुपैति’ इत्यस्यानर्थक्यम् । अभीष्टविषयरतेरेव शृङ्गारत्वेन परिणामात् । अपरे तु—‘नायिकादिभिरभीष्टं नोपैति न संगच्छते । तथा चाभीष्टविच्छेदसंवलितारतिर्यत्र स विप्रलम्भः’ इत्याहुः । तच्च । प्रणयमानादावभीष्टविच्छेदाभावेनाव्याप्तेः । केचित्तु—“संयोगः सुखसंभिन्नो विप्रलम्भस्तु दुःखयुक् । रतिस्तयोः प्रकर्षः स्यादाधिक्यात्सुखदुःखयोः ॥” इति दर्शनाद् दुःखसंवलितरतिस्थायिभावको रसो विप्रलम्भः” इत्याहुः । तच्च । प्रणयमाने दुःखायोगादव्याप्तेः ॥ स च विप्रलम्भः चतुर्धा इतीदमुपलक्षणम् । विरहोऽपि वेदितव्यः । स च गुर्वादिपरतत्वात् । संगमप्रतिरोधो यथा—‘किं रुद्धः प्रियया—’ (१२४ पृ.) इत्यादि । अन्यथा

त्रत्वे प्रथमः । वियोगकालावच्छिन्नत्वे द्वितीयः । संयोगश्च न दंपत्योः सामानाधिकरण्यात् । एकतल्पशयनेऽपीष्यादिसद्भावे विप्रलम्भस्यैव वर्णनात् । एवं वियोगोऽपि वैयधिकरण्यम् । दोषस्योक्तत्वात् । तस्माद्भाविसौ संयोगवियोगाख्यावन्तः करणवृत्तिभिश्चैव । यत्संयुक्तो वियुक्तश्चास्तीति धीः । तत्राद्यो यथा—‘शयिता सविधेऽप्यनीशो सफलीकर्तुमहो मनोरथान् । दयिता दयिताननाम्बुजं दरमीलन्नयना निरीक्षते ॥’ इति । द्वितीयो यथा—‘वाचो माङ्गलीकीः प्रयाणसमये जल्पत्यनल्पं जने केलीमन्दिरमावृता नमुखे विन्यस्तवक्त्राम्बुजा । निःश्वासग्लपिताधरोपरिपतद्वाष्पाद्भवक्षोरुहा बाला लोललि लोचना शिव शिव प्राणेशमालोकते ॥’ इति विशेषो रसगङ्गाधरे ॥

१. ‘तत्र’ इति नास्ति वा. पुस्तके. २. ‘तत्रापि विप्रलम्भो यूनोरप्येत्येवक्तव्योर्विरहः’ इति ग. ३. ‘अभीष्टम्’ इति नास्ति ग. पुस्तके. ४. ‘स तु’ ग.